A

ROSLI DAHLAN

lwn.

THE NEW STRAITS TIMES PRESS (M) BHD & YANG LAIN

B

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
SITI KHADIJAH S HASSAN BADJENID PK
[GUAMAN NO: S-21-325-2009]
18 OKTOBER 2013

C

TORT: *Fitnah - Ganti rugi - Reputasi dicederakan melalui rencana - Sama ada dibuktikan - Sama ada rencana mengandungi imputasi memfitnah - Sama ada merujuk kepada plaintif - Tafsiran perkataan-perkataan dalam rencana - Standard terpakai - Sama ada berdasarkan*
D *fahaman pembaca biasa yang munasabah - Sama ada defendan-defendan mempunyai justifikasi untuk menerbitkan rencana - Sama ada pembelaan perlindungan bersyarat dan komen berpatutan berjaya dibuktikan - Sama ada plaintif berhak mendapat ganti rugi*

E

Plaintif merupakan seorang peguam dan, antara lain, telah memberi khidmatnya sebagai pengarah dalam beberapa syarikat perbadanan. Plaintif membawa tuntutan ini dengan alasan bahawa reputasinya telah dicederakan melalui rencana-rencana defendan-defendan yang telah memfitnahnya. Rencana-rencana tersebut adalah daripada akhbar defendan pertama, New Straits Times ('NST') dan rencana
F terbitan Badan Pencegah Rasuah ('BPR') yang terpapar dalam laman sesawangnya. Plaintif memplidkan bahawa rencana-rencana tersebut, antara lain, membawa maksud dan/atau 'innuendo' bahawa plaintif secara menyalahi undang-undang, telah memegang
G aset bernilai RM27 juta yang dimiliki oleh Dato Ramli Yusuff dan aset tersebut telah diperolehi secara rasuah dan salah. Plaintif menghujahkan bahawa fitnah serius tersebut berpunca daripada rencana-rencana NST dan BPR yang menyebabkan dirinya terhina di hadapan rakan sekerja, pekerja-pekerja, anak guamnya serta
H orang awam. Walau bagaimanapun, NST dan BPR menegaskan bahawa mereka tidak menanggung sebarang liabiliti terhadap plaintif dalam tuntutan ini memandangkan apa yang diterbitkan mengandungi maklumat-maklumat benar. NST juga telah membangkitkan pembelaan perlindungan bersyarat serta komen berpatutan. Isu-isu yang dibangkitkan untuk pertimbangan

I

mahkamah, antara lain, adalah (i) sama ada rencana-rencana dalam NST dan BPR mengandungi imputasi yang memfitnah; (ii) sama ada rencana-rencana tersebut merujuk kepada plaintif; (iii) sama ada rencana-rencana tersebut telah diterbitkan; (iv) sama ada NST dan BPR mempunyai justifikasi untuk menerbitkan rencana-rencana tersebut; dan (v) sama ada plaintif berhak mendapat ganti rugi.

Diputuskan (membenarkan tuntutan plaintif dengan kos):

(1) Mahkamah perlu menentukan sama ada pembentukan ayat, berdasarkan hal keadaan ketika rencana-rencana tersebut diterbitkan berupaya memberi maksud yang memfitnah, jika ditafsir secara semulajadi dan lazimnya oleh seorang yang munasabah. Standard yang dipakai adalah berdasarkan tahap penilaian seorang munasabah 'of ordinary intelligence' dengan memberi makna yang biasa dan lazim digunakan apabila mahkamah mentafsir perkataan-perkataan dan menilai pembentukan ayat-ayat dalam rencana tersebut. (perenggan 25 & 26)

(2) Ayat-ayat dalam rencana, antara lain, menunjukkan bahawa BPR mempunyai bukti di mana aset telah diperolehi oleh plaintif secara salah/rasuah dan ia adalah suatu kesalahan bagi plaintif kerana tidak mengisytiharkan aset dalam milikannya apabila diminta berbuat demikian oleh BPR bagi tujuan penyiasatan. Tambahan pula, terdapat juga struktur ayat yang memberi maksud bahawa aset RM27 juta yang disiasat oleh BPR berkaitan dengan seorang pegawai kanan polis yang telah menyalahgunakan kuasanya telah berada dengan seorang peguam bernama Rosli Dahlan tetapi dia mengingkari arahan BPR dengan menyembunyikan maklumat mengenai aset tersebut apabila diminta oleh BPR. Dari segi struktur ayat-ayat dalam rencana berkenaan, apabila ditafsir mengikut fahaman pembaca biasa yang munasabah, ia berupaya mencetuskan fitnah. (perenggan 31, 37 & 40)

(3) Rencana-rencana yang diterbitkan tersebut telah sampai kepada pembaca-pembaca munasabah yang memahami rencana-rencana tersebut sebagai mengandungi imputasi yang berupaya untuk memfitnah reputasi plaintif. Plaintif telah membuktikan bahawa rencana-rencana tersebut mengandungi fitnah. Rencana NST telah merujuk kepada plaintif yang mempunyai butir secukupnya hingga identitinya boleh dikenali. Rencana

yang tersiar dalam laman sesawang BPR telah tersebar secara meluas. Kandungannya mengesahkan segala imputasi terhadap plaintif memandangkan BPR merupakan sebuah agensi kerajaan yang mempunyai kredibiliti dan dipercayai. (perenggan 48, 52, 57 & 59)

(4) NST dan BPR telah gagal untuk mengemukakan bukti bagi menjustifikasikan perkara-perkara yang dinyatakan dalam rencananya. Kegagalan defendan-defendan untuk membuktikan fitnah terhadap plaintif, secara matannya, telah mencederakan reputasi plaintif dalam kalangan pembaca-pembaca yang munasabah. (perenggan 65, 66, 68 70 & 71)

(5) Bagi mendapatkan perlindungan bersyarat, NST perlu menunjukkan bahawa rencananya mempunyai maklumat berkepentingan awam dan perlu disampaikan kepada orang ramai yang akan mendapat manfaat daripadanya. Walau bagaimanapun, NST telah gagal untuk mengemukakan keterangan bahawa plaintif sedang menyembunyikan RM27 juta yang pada ketika itu berada dalam milikannya secara haram bagi pihak seorang pegawai kanan polis yang sedang disiasat oleh BPR. Rencana tersebut ditulis sedemikian supaya NST bukan sahaja dapat menarik perhatian umum dengan beritanya yang sensasi malah dapat mengekalkan kepercayaan umum bahawa NST adalah pantas dan terkini. Motif ini begitu dominan sehingga melampaui tujuan awal untuk melaksanakan tanggungjawab terhadap kepentingan orang awam yang seharusnya mendapat manfaat daripadanya. Disebabkan tindakan NST, pembaca-pembacanya telah disalah maklum secara serius melalui rencananya. Orang awam juga telah dikelirukan akibat penyebaran berita yang dilakukan secara cuai dan tidak bertanggungjawab. Ini boleh diistilahkan sebagai 'presumed malice'. (perenggan 75, 80, 85, 86 & 91)

(6) Seksyen 21(4) Akta Pencegahan Rasuah 1997 tidak memberi sebarang pengecualian kepada pihak akhbar atau sesiapa yang lain kecuali bagi pihak yang disebut dalam seksyen itu sendiri. NST telah memperolehi maklumat daripada BPR dalam keadaan yang tidak dibenarkan oleh Akta tersebut dan telah menerbitkannya kepada umum dalam keadaan yang dilarang oleh undang-undang. Semua ini adalah jauh daripada matlamat memberikan kebebasan kewartawanan. Dalam kes ini, NST

tidak mengamalkan kewartawanan berhemah dalam penyiaran rencananya, iaitu maklumat yang tidak memanfaatkan orang awam. Oleh itu, NST telah gagal untuk mendapat perlindungan di bawah pembelaan perlindungan bersyarat dan komen berpatutan. (perenggan 94-98 & 101)

(7) Apa yang diutamakan oleh plaintif adalah untuk mempertahankan integriti serta reputasinya sebagai seorang peguam yang beretika dan sebagai ahli masyarakat yang bermaruah, bertanggungjawab dan berguna. Mahkamah menetapkan award sebanyak RM150,000 masing-masing daripada NST dan BPR sebagai jumlah yang dianggarkan wajar dan saksama untuk dibayar kepada plaintif sebagai ganti rugi am. (perenggan 102 & 103)

Kes-kes yang dirujuk:

Adam v. Ward [1917] AC 309 ***(dirujuk)***

Ayob Saud v. TS Sambanthamurthi [1989] 1 CLJ 152; [1989] 1 CLJ (Rep) 321 HC ***(dirujuk)***

Chok Foo Choo v. The China Press Bhd [1999] 1 CLJ 461 CA ***(dirujuk)***

David Syme v. Canavan (1918) 25 CLR 234 ***(dirujuk)***

Drummond-Jackson v. British Medical Association [1970] 1 All ER 1094 ***(dirujuk)***

Hayward v. Thompson & Ors [1982] 1 QBD 47 ***(dirujuk)***

Hoe Thean Sun & Anor v. Lim Tee Keng [1999] 1 CLJ 187 HC ***(dirujuk)***

Jameel and Another v. Wall Street Journal Europe SPRL (No 2) [2006] 4 All ER 1279 ***(dirujuk)***

Lewis v. Daily Telegraph Ltd [1963] 2 All ER 151 ***(dirujuk)***

McPherson v. Daniels [1829] 10 B & C 263 ***(dirujuk)***

Reynolds v. Times Newspapers Ltd (HL(E)) [2001] 2 AC 127 ***(dirujuk)***

Sutherland v. Stopes [1925] AC 47 ***(dirujuk)***

Syed Husin Ali v. Sharikat Penchetakan Utusan Melayu Berhad & Anor [1973] 1 LNS 146 HC ***(dirujuk)***

Tan Sri Dato Vincent Tan Chee Yioun v. Hasan Hamzah & Ors [1995] 1 CLJ 117 HC ***(dirujuk)***

Yorkshire Provident Life Assurance Company v. Gilvert & Rivington [1895] 2 QB 148 ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:

Anti-Corruption Act 1997, ss. 21(4), 32(2), 58

Defamation Act 1957, s. 12(3)

Evidence Act 1950, ss. 101, 102, 103

Sumber-sumber yang dirujuk:
Carter-Ruck on Libel & Privacy, 6th edn, Lexis Nexis, para 6.7, p 118
Gatley on Libel and Slander, 8th edn, p 7, para 1.5

Bagi pihak plaintif - Chetan Jethwani (Mohd Faisal & V Divan bersamanya); T/n Kumar Partnership
Bagi pihak defendan 1, 2 & 3 - Harjinder Kaur (Josephie Sui & Eric Chong bersamanya); T/n Shahrizat Rashid & Lee
Bagi pihak defendan 4, 5, 6 & 7 - Azizan Mohd Arshad (Siti Badariah Mohd Yusof, Normastura Ayub & Nur Aqilah Ishak bersamanya); Jabatan Peguam Negara Malaysia

Dilaporkan oleh Kumitha Abd Majid

PENGHAKIMAN

Siti Khadijah S Hassan Badjenid PK:

[1] Peguam Rosli Dahalan (plaintif) menuntut di mahkamah ini bahawa reputasi beliau dicederakan melalui rencana-rencana oleh defendan-defendan yang telah memfitnahkannya. Defendan-defendan yang dimaksudkan adalah: 1. Akhbar New Straits Times Press (Malaysia) Bhd; 2. Ketua Penyuntingnya iaitu Zainul Ariffin bin Mohamed Isa; 3. wartawannya Anbalagan (semuanya apabila dirujuk secara bersama akan dirujuk sebagai NST). 4. Badan Pencegah Rasuah; 5. Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia (SPRM); 6. Pengarah Bahagian Pendidikan Masyarakat SPRM Shamsun Baharin bin Mohd Jamil; dan 7. Ketua Unit Portal Bahagian Pengurusan Sumber Manusia dan Pentadbiran Am SPRM Mohd Homri bin Daud (semuanya apabila dirujuk secara bersama akan dirujuk sebagai BPR).

[2] Rencana terbitan NST bertarikh 12 Oktober 2007 (P22) yang dikatakan memfitnah plaintif berbunyi seperti berikut:

> Cop's RM27 m assets: Lawyer held
> By V. Anbalagan
> anba@nst.com.my
>
> PUTRAJAYA:
>
> > The Anti-Corruption Agency has arrested a lawyer over undeclared assets worth RM27 million allegedly amassed by a senior police officer.

The ACA is investigating the possibility that the assets are being held under the lawyer's name. A

A five-man ACA team picked up the 46-year old man, a foreigner living in Malaysia as a permanent resident, at his office in Jalan Tun Abdul Razak, Kuala Lumpur, about 3pm yesterday. B

ACA sources said the lawyer had been given two months by a deputy public prosecutor to declare his assets but did not do so when the deadline expired on Sept 19.

It is an offence under section 32(2) of the Anti-Corruption Act for anyone not to declare their assets for purposes of investigation if the ACA has reason to believe that these were obtained by illegal means. C

The lawyer is expected to be charged at the Jalan Duta Sessions Court today. D

Those found guilty of not declaring their assets can be sentenced to a minimum of 14 days in jail and a maximum of 20 years and a fine of up to RM100,000.00.

The suspect is being held in the ACA lockup in Putrajaya. E

It is very rare for the ACA to charge anyone under this section of the Act.

On Sept 17, the News Straits Times reported that a senior police officer was under investigation for having RM27 million worth of undeclared assets. F

The officer, is in his 50s, is being investigated by the ACA for abuse of power and failure to declare his assets.

The ACA has recorded a statement from him and has taken possession of documents from his office. G

[3] Rencana terbitan BPR (P21) yang terpapar di laman sesawangnya tidak lama selepas itu yang dikatakan memfitnah plaintif berbunyi seperti berikut: H

Cop's RM27 m assets: Lawyer held
12.10.2007
Petikan Akhbar NST

BPR telah menangkap seorang peguam, Rosli Dahlan, 46, atas tuduhan tidak mendedahkan segala maklumat mengenai harta yang bernilai kira-kira RM27 juta. Difahamkan, harta I

A yang dimiliki peguam berkenaan ada kaitan dengan seorang pegawai kanan polis di Bukit Aman yang sedang disiasat BPR atas dakwaan salahguna kuasa dan gagal mengisytiharkan harta bernilai kira-kira RM27 juta. Menurut sumber BPR, peguam terbabit telah diberi tempoh selama dua bulan oleh Timbalan Pendakwaraya untuk mengisytiharkan aset beliau B namun beliau gagal berbuat demikian sehingga tempoh tersebut telah tamat pada 19 September yang lalu.

[4] Daripada pliding dan keterangan plaintif beliau merupakan seorang peguam dan rakan kongsi di sebuah firma undang-undang C tersohor di Malaysia dan mengamalkan ikhtisasnya selama 21 tahun sebagai peguam. Atas kebolehan profesional, integriti dan nama baiknya plaintif sekian tahun telah memberi khidmatnya sebagai pengarah dalam beberapa syarikat perbadanan berbilang negara dan juga sebagai pemegang amanah sebuah pertubuhan D antarabangsa. Mengikut plaintif selama itu beliau mempunyai kedudukan terpuji di kalangan rakan satu profesi dan juga sekutu profesional di bidang, jurusan, dagangan dan perniagaan lain di kalangan orang awam, sehinggalah terjadi apa yang berlaku dalam kes ini.

E

[5] Plaintif memplidkan bahawa rencana-rencana tersebut antara lain membawa maksud dan/atau innuendo difahami bahawa plaintif secara menyalahi undang-undang memegang aset bernilai RM27 juta yang dimiliki oleh Dato Ramli Yusuff dan aset tersebut telah F diperolehi secara rasuah dan salah. Plaintif mengatakan bisa sengatan fitnah secara serius berpunca daripada rencana-rencana NST dan BPR menyebabkan beliau telah dihina bukan sahaja di hadapan rakan sekerja tetapi juga pekerja-pekerja, anak guamannya serta orang awam.

G

[6] Plaintif mengatakan beliau mengalami mudarat, kerosakan, kelukaan dan keaiban yang amat sangat. Menurut plaintif lagi keluarganya juga turut ditimpa musibah keaiban yang menambahkan lagi penghinaan, kegelisahan serta kelukaannya. Sehubungan dengan itu plaintif menuntut haknya di mahkamah ini dalam bentuk H ganti rugi am, ganti rugi teruk dan juga ganti rugi teladan atas pengulangan bisa sengatan fitnah di media lain (terutamanya di laman web BPR) yang katanya merupakan kesan alamiah yang boleh diduga berbangkit daripada penerbitan rencana-rencana tersebut.

I

[7] NST dan BPR tidak mempertikaikan bahawa mereka telah menyiarkan penerbitan rencana-rencana tersebut. Mengikut defendan tiga rencana NST berpuncakan maklumat yang diterima daripada sumber BPR. BPR pula mengatakan rencana penerbitannya adalah apa yang diperolehi daripada penerbitan NST dan mengakui bahawa defendan keenam dan ketujuh bertanggungjawab menulis serta memuatnaikkan rencana tersebut ke laman sesawang defendan keempat dan kelima. Walau bagaimanapun NST dan BPR menegaskan mereka tidak menanggung sebarang liabiliti terhadap plaintif dalam tuntutan ini memandangkan apa yang diterbitkan mengandungi maklumat-maklumat yang benar belaka. Di samping itu NST membangkitkan pembelaan perlindungan bersyarat serta komen berpatutan dan mempertikaikan dengan setegas-tegasnya bahawa mereka bersalah.

[8] Isu-isu yang dibangkitkan oleh kedua-dua pihak untuk diputuskan oleh mahkamah adalah:

(i) Sama ada rencana-rencana NST dan BPR mengandungi imputasi yang memfitnah (defamatory)?;

(ii) Sama ada rencana-rencana tersebut merujuk kepada plaintif?;

(iii) Sama ada rencana-rencana tersebut telah diterbitkan?;

(iv) Sama ada rencana berkenaan yang tersiar di laman sesawang BPR telah tersebar secara meluas?;

(v) Sama ada NST dan BPR mempunyai justifikasi untuk menerbitkan rencana-rencana tersebut?;

(vi) Sama ada NST boleh bergantung atas pembelaan perlindungan bersyarat dan/atau komen berpatutan?; dan

(vii) Sama ada plaintif berhak untuk mendapat ganti rugi am, ganti rugi teruk serta teladan berikutan daripada kehilangan reputasi sepertimana yang dikatakan oleh plaintif sebagai telah terjejas.

Penilaian Keterangan, Pemakaian Undang-undang Serta Dapatan-dapatan Mahkamah

[9] Kupasan mahkamah bermula dari sini: Plaintif menuntut haknya di sisi undang-undang dan berhasrat mahkamah memberikan kepadanya penghakiman atas hak tersebut supaya defendan-defendan membayar ganti rugi kepadanya dengan menegaskan

bahawa beliau telah difitnah oleh NST dan BPR. Mengikut undang-undang jika tiada apa-apa keterangan langsung diberikan oleh mana-mana pihak bahawa plaintif telah difitnah plaintif akan gagal dalam tuntutannya. Di samping itu memandangkan dalam tuntutannya plaintif berkehendakkan mahkamah mempercayai tentang kewujudan fakta bahawa beliau telah difitnah, maka, merujuk kepada ss. 101, 102 dan 103 Akta Keterangan 1950 dalam semua keadaan yang disebutkan di atas tadi beban membukti terletak di atas plaintif untuk membuktikan fakta bahawa beliau telah difitnah (melainkan jika diperuntukkan oleh mana-mana undang-undang bahawa bukti mengenai fakta itu terletak pada mana-mana orang tertentu).

[10] Selari dengan peruntukan di atas Yang Arif Hakim Mohamed Dzaiddin (pada ketika itu) menggariskan prosedur tertentu untuk membuktikan tuntutan fitnah sepertimana diputuskannya dalam *Ayob Saud v. TS Sambanthamurthi* [1989] 1 CLJ 152; [1989] 1 CLJ (Rep) 321 di ms. 155 (ms. 324) seperti berikut:

> In our law on libel, which is governed by the Defamation Act 1957, the burden of proof lies on the Plaintiff to show (1) the words are defamatory; (2) the words refer to the Plaintiff; and (3) the words were published.

[11] Justeru itu dalam kes-kes fitnah hanya setelah plaintif melangsaikan bebannya untuk membukti seperti yang disebutkan di atas itu barulah beban membukti berbangkit untuk pihak defendan membuktikan pembelaannya.

[12] Dalam keadaan di mana defendan berjaya membuktikan beliau berhak kepada pembelaan perlindungan bersyarat beban tersebut akan berpindah semula kepada plaintif untuk membuktikan bahawa terdapat niat jahat (malice) pada defendan dalam penerbitannya sebelum plaintif berjaya menewaskan hak defendan untuk terus berlindung di bawah pembelaan tersebut.

[13] Berkaitan standard beban membukti yang perlu dipikul oleh defendan berkaitan pembelaan dalam kes-kes libel atau fitnah ada juga disebut oleh Lord Denning dalam *Drummond-Jackson v. British Medical Association* [1970] 1 All ER 1094 seperti berikut:

> In libel the law presumes everything against the writer; the words are presumed to be false and malicious; and it is for the writer to prove, if he can, that the words were true and the comment was fair, or otherwise make good his defence.

[14] Rumusan: Inilah kedudukan sekarang dari segi undang-undang fitnah. Maka di peringkat awal, mahkamah perlu putuskan sama ada plaintif dapat melangsaikan bebannya untuk membuktikan tiga perkara sebelum defendan mula dipikulkan dengan beban untuk membuktikan pembelaannya. Tiga perkara yang perlu dibuktikan oleh plaintif di peringkat awal ini adalah bahawa:

(i) Pengataan-pengataan yang dibuat oleh NST dalam rencananya di P22 dan pengataan-pengataan oleh BPR dalam rencananya di P21 mengandungi imputasi memfitnah (defamatory);

(ii) Pengataan-pengataan tersebut merujuk kepada plaintif; dan

(iii) Pengataan-pengataan tersebut telah diterbitkan/disiarkan.

Ketika Beban Membukti Berada Di Bahu Plaintif Di Peringkat Awal

Isu Pertama: Sama Ada Rencana-rencana NST Dan BPR Mengandungi Imputasi Memfitnah?

[15] Mengikut perenggan 14 nyataan tuntutannya plaintif mengatakan (yang dinafikan oleh defendan-defendan) bahawa dalam fahaman biasa dan lazim, kata-kata dalam rencana-rencana NST dan BPR kedua-duanya secara bersekali bermaksud dan/atau secara innuendo difahami untuk bermaksud seperti berikut:

(a) Bahawa plaintif secara menyalahi undang-undang memegang aset bernilai RM27 juta yang dimiliki oleh Dato Ramli Yusuff setelah diperolehi oleh Dato Ramli secara rasuah atau salah;

(b) Bahawa plaintif memegang aset Dato Ramli secara curang;

(c) Bahawa plaintif secara aktif menyembunyikan aset Dato Ramli;

(d) Bahawa plaintif telah, dalam kapasitinya sebagai seorang peguam, memberikan nasihat kepada Dato Ramli berkenaan penyembunyian aset Dato Ramli;

(e) Bahawa plaintif adalah nominee, sekutu atau saudara Dato Ramli bagi tujuan memegang simpan aset Dato Ramli;

(f) Bahawa plaintif secara menyalahi undang-undang gagal mengisytiharkan asetnya di bawah s. 32(2) Akta Pencegahan Rasuah 1997;

(g) Bahawa oleh itu plaintif terbabit dalam perlakuan cemar kejahatan kriminal;

(h) Bahawa aset yang dimiliki oleh plaintif diperolehi secara salah;

(i) Bahawa plaintif adalah orang asing dan berkemungkinan besar melarikan diri;

(j) Bahawa plaintif berperwatakan selingkuh;

(k) Bahawa plaintif bersikap curang dalam berurusan dengan BPR;

(l) Bahawa sikap plaintif tidak bersepadan dengan sifat beretika seorang peguambela dan peguamcara Mahkamah Tinggi Malaya.

[16] Dalam urusan mahkamah menentukan sama ada pengataan-pengataan dalam rencana-rencana tersebut berciri fitnah:

Yang Arif Mohamed Azmi HMT (pada ketika itu) pernah membincang mengenai perkara ini dalam kes *Syed Husin Ali v. Sharikat Penchetakan Utusan Melayu Berhad & Anor* [1973] 1 LNS 146 di mana yang arif hakim telah mengemukakan cara-cara yang dapat membantu mahkamah mengenalpasti pengataan-pengataan yang boleh digolongkan sebagai berunsur fitnah. Mengikut beliau:

> ... the test of a defamatory nature of a statement is its tendency to excite against the plaintiff the adverse opinion of others, although no one believes the statement to be true. Another test is: would the words tend to lower the plaintiff in the estimation of right thinking members of society generally? The typical type of defamation is an attack upon the moral character of the plaintiff attributing crime, dishonesty, untruthfulness, ingratitude or cruelty.

[17] *Gatley On Libel and Slander*, edisi ke-8 di ms. 7 di perenggan 1.5 mengatakan:

> There is no wholly satisfactory definition of a defamatory imputation. Three formulas have been particularly influential:
>
> (1) Would the imputation tend to "lower the plaintiff in the estimation of right-thinking members of society generally?;
>
> (2) Would the imputation tend to cause others to shun or avoid the plaintiff?; and
>
> (3) Would the words tend to expose the plaintiff to "hatred, contempt or ridicule"?

> The question "what is defamatory" relates to the nature of the statement made by the defendant: words may be defamatory even if they are believed by no one and even if they are true, though in the latter case they are not of course actionable. Conversely, the mere fact that the words are untrue does not make them defamatory because they may not affect the plaintiff's reputation.

[18] Merujuk kepada *Chok Foo Choo v. The China Press Bhd* [1999] 1 CLJ 461 di ms. 466; [1999] 1 MLJ 371 di ms. 374 ke 375 Hakim Mahkamah Rayuan Gopal Sri Ram (pada ketika itu) menggariskan proses penimbangan yang perlu dilalui oleh mahkamah seperti berikut:

> It cannot, I think, be doubted that the first task of the court in an action for defamation is to determine whether the words complained of are capable of bearing a defamatory meaning. And it is beyond argument that this in essence is a question of law that turns upon the construction of the words published.
>
> ...
>
> Having decided whether the words complained of are capable of bearing a defamatory meaning, the next step in the inquiry is for a court to ascertain whether the words complained of are in fact defamatory. This is a question of fact dependent upon the circumstances of the particular case. In England, libel actions are tried by judge and jury and the question is left for the jury to determine. However, in this country, libel actions are tried by judge alone, he is the sole arbiter of questions of law as well as questions of fact. He must, therefore, make the determination ...

[19] Dalam *Tan Sri Dato Vincent Tan Chee Yioun v. Hasan Hamzah & Ors* [1995] 1 CLJ 117; [1995] 1 MLJ 39 mengikut keputusan (2):

> it was a question of law for the court to decide whether the natural and ordinary meaning of the words used in the article were capable of conveying a defamatory meaning of and concerning the plaintiff ... The question was to be determined by an objective test.

[20] Rumusan: Proses penilaian keterangan yang perlu dilalui oleh mahkamah dalam menentukan sama ada rencana-rencana mengandungi bisa sengatan fitnah terbahagi kepada dua peringkat seperti berikut:

(1) Menentukan dahulu dari segi undang-undang berkaitan pembentukan (construction) ayat-ayat di rencana-rencana NST dan BPR sama ada berupaya mencetuskan bisa sengatan yang memfitnah. Jika jawapannya 'tidak' proses pertimbangan akan tamat di sini;

(2) Jika didapati ianya berupaya mempunyai kesan bisa yang menyengat barulah masuk ke peringkat kedua untuk mahkamah menentukan dari segi fakta sama ada pengataan-pengataan tersebut mengandungi imputasi memfitnah. Mahkamah juga perlu menentukan sama ada tafsiran tersebut telah sampai kepada pihak ketiga iaitu pembaca-pembaca biasa (ordinary readers) rencana-rencana tersebut.

Proses Pertama

[21] Dalam usaha mahkamah mencari cetusan maksud dari perkataan dan pembentukan ayat-ayat yang digunakan dalam rencana oleh NST dan BPR mahkamah juga mendapat bimbingan dari keputusan mahkamah tempatan sepertimana terdapat dalam *Chok Foo Choo* (*supra*) di muka surat yang sama yang mengatakan:

> The ordinary and natural meaning of words may be either the literal meaning or it may be an implied or inferred or an indirect meaning: any meaning that does not require the support of extrinsic facts passing beyond general knowledge but is a meaning which is capable of being detected in the language used can be part of the ordinary and natural meaning of words (see *Lewis v. Daily Telegraph Ltd* [1963] 2 All ER 151). The ordinary and natural meaning may therefore include any implication or inference which a reasonable reader, guided not by any special but only by general knowledge and not fettered by any strict legal rules of construction, would draw from the words. The test of reasonableness guides and directs the court in its function of deciding whether it is open to a jury in any particular case to hold that reasonable persons would understand the words complained of in a defamatory sense.
>
> In my judgment, the test which is to be applied lies in the question: do the words published in their natural and ordinary meaning impute to the plaintiff any dishonourable or discreditable conduct or motives or a lack of integrity on his part? If the question invites an affirmative response, then the words complained of are defamatory. (See *JB Jeyaretnam v. Goh Chok Tong* [1985] 1 MLJ 334.) Richard Malanjum J, in an admirable

judgment in *Tun Datuk Patinggi Haji Abdul Rahman Ya'kub v. Bre Sdn Bhd & Ors* [1996] 1 MLJ 393, collected and reviewed the relevant authorities upon this branch of the subject and I would, with respect, expressly approve the approach adopted by him.

[22] Mengikut *Gatley* (*supra*) (di ms. 48 para. 93) mengenai maksud semula jadi dan lazimnya (natural and ordinary meaning) pada perkataan dan ayat-ayat dijelaskan seperti berikut:

Words are normally construed in their natural and ordinary meaning, i.e. in the meaning in which reasonable men of ordinary intelligence, with the ordinary man's general knowledge and experience of worldly affairs, would be likely to understand them. The natural and ordinary meaning may also include any implication or inference which a reasonable reader guided not by any special but only by natural knowledge and not fettered by any strict legal rules of construction would draw from the words. The words are not to be construed in a milder sense (*mitiori sensu*) merely because they are capable on some forced construction of being interpreted in an innocent sense.

[23] Dalam *Lewis v. Daily Telegraph Ltd* [1963] 2 All ER 151 House of Lords membentangkan maksud apa yang boleh dikatakan sebagai pemikiran orang biasa (the mind of an 'ordinary man'):

There is no doubt that in actions for libel the question is what the words would convey to the ordinary man: it is not one of construction in the legal sense. The ordinary man does not live in an ivory tower and he is not inhibited by knowledge of the rules of construction. So he can and does read between the lines in the light of his general knowledge and experience of worldly affairs ...

[24] Dalam mengaplikasi ujian kemunasabahan mengikut *Gatley* (*supra*) (ms. 24 para. 120) berpandukan berbagai autoriti adalah seperti berikut:

In determining whether the words are capable of defamatory meaning the judge will construe given them by reasonable persons of ordinary intelligence, and will not consider what persons setting themselves to work to deduce some unusual meaning might succeed in extracting from them. That clearly is not the test. "The test according to the authorities", said Lord Selborne "is whether, under the circumstances in which the writing was published, reasonable men to whom the publication was made would be likely to understand it in a libellous sense".

[25] Rumusan: Tugas mahkamah di peringkat ini adalah menentukan sama ada dari segi pembentukan ayat dengan berdasarkan hal keadaan ketika rencana-rencana tersebut diterbitkan jika ditafsir secara semulajadi dan lazimnya oleh seorang yang munasabah 'of ordinary intelligence' adakah berupaya memberi maksud yang memfitnah.

[26] Dengan kata lain standard yang terpakai oleh mahkamah ini adalah standard penilaian seorang munasabah 'of ordinary intelligence' dengan memberi makna yang biasa dan lazim digunakan apabila mahkamah mentafsir perkataan-perkataan dan menilai pembentukan ayat-ayat dalam rencana-rencana tersebut.

[27] Sehubungan dengan rumusan di atas, tafsiran mahkamah berkaitan rencana oleh NST (P22) adalah seperti berikut:

> Cop's RM27 m assets: Lawyer held
>
> The Anti-Corruption Agency has arrested a lawyer over undeclared assets worth RM27 million allegedly amassed by a senior police officer.
>
> The ACA is investigating the possibility that the assets are being held under the lawyer's name.

[28] Tajuk itu berupaya mengaitkan seorang peguam dengan aset RM27 juta yang sedang disiasat berkaitan seorang pegawai kanan polis yang dikatakan telah salahguna kuasanya. Ayat dalam tajuk itu menyatakan hasil siasatan BPR telah berjaya mengesan RM27 juta dengan penangkapan seorang peguam tersebut berkaitan aset yang tidak diisytiharkan. Ayat-ayat itu menyatakan BPR telah menangkap peguam tersebut 'over undeclared assets'. Memandangkan seseorang tidak perlu mengisytiharkan aset yang tidak ada dalam milikannya maka dalam konteks kes ini ayat tersebut berupaya memberi makna bahawa aset tersebut berada dalam milikan peguam tersebut. Ayat-ayat secara keseluruhannya bermakna peguam tersebut memiliki aset RM27 juta secara salah/rasuah maka beliau tidak dapat mengisytiharkannya. BPR mengesyaki aset itu telah dipindah ke bawah nama peguam tersebut:

> A five-man ACA team picked up the 46-year old man, a foreigner living in Malaysia as a permanent resident, at his office in Jalan Tun Abdul Razak, Kuala Lumpur, about 3pm yesterday.

[29] Semua butir-butir yang dikemukakan berkaitan peguam tersebut adalah cukup dan berupaya untuk membuktikan dengan tepat bahawa inilah orangnya yang telah ditahan oleh BPR sepertimana diceritakan oleh NST dalam rencana penerbitannya pada 12 Oktober 2007:

> ACA sources said the lawyer had been given two months by a deputy public prosecutor to declare his assets but did not do so when the deadline expired on Sept 19.
>
> It is an offence under section 32(2) of the Anti-Corruption Act for anyone not to declare their assets for purposes of investigation if the ACA has reason to believe that these were obtained by illegal means.
>
> The lawyer is expected to be charged at the Jalan Duta Sessions Court today.
>
> Those found guilty of not declaring their assets can be sentenced to a minimum of 14 days in jail and a maximum of 20 years and a fine of up to RM100,000.
>
> The suspect is being held in the ACA lockup in Putrajaya.
>
> It is very rare for the ACA to charge anyone under this section of the Act.

[30] Peguam tersebut walaupun diberi masa yang mencukupi untuk mengisytiharkan asetnya ia gagal berbuat demikian sehinggalah tempoh yang diberi tamat.

[31] Ayat-ayat tersebut berupaya menunjukkan bahawa: BPR mempunyai bukti aset telah diperolehi oleh peguam tersebut secara salah/rasuah maka menjadi kesalahan bagi peguam itu kerana tidak mengisytiharkan aset dalam milikannya apabila diminta berbuat demikian oleh BPR bagi tujuan penyiasatan.

[32] Bahawa plaintif telah melakukan kesalahan berat sebab itu telah ditahan di dalam lokap BPR di Putrajaya.

[33] Bahawa jarang terdapat orang-orang yang enggan mengisytiharkan harta apabila diminta oleh BPR untuk berbuat demikian bagi tujuan penyiasatan. Buktinya adalah kukuh bahawa peguam ini bersalah maka adalah wajar beliau dituduh atas kesalahan tersebut:

A On Sept 17, the New Straits Times reported that a senior police officer was under investigation for having RM27 million worth of undeclared assets.

The officer, is in his 50s, is being investigated by the ACA for abuse of power and failure to declare his assets.

B

[34] Sebelum ini iaitu pada 17 September NST telah melaporkan mengenai seorang pegawai kanan polis yang telah disiasat oleh BPR kerana salahguna kuasa dan memiliki aset bernilai RM27 juta yang tidak diisytiharkan:

C

The ACA has recorded a statement from him and has taken possession of documents from his office.

[35] Dari pembentukan ayat tersebut menunjukkan siasatan telah dijalankan ke atas peguam tersebut dan polis telah memperolehi D dokumen-dokumen dari pejabatnya yang ada kaitan dengan siasatan itu.

[36] Rencana terbitan BPR (P21) terpapar di laman sesawangnya tidak lama selepas itu seperti berikut:

E

Cop's RM27 m assets: Lawyer held

12.10.2007

Petikan Akhbar NST

F BPR telah menangkap seorang peguam, Rosli Dahlan, 46, atas tuduhan tidak mendedahkan segala maklumat mengenai harta yang bernilai kira-kira RM27 juta.

[37] Struktur ayat tersebut berupaya memberi maksud bahawa G aset RM27 juta yang disiasat oleh BPR berkaitan seorang pegawai kanan polis yang telah salahguna kuasa telah berada dengan seorang peguam bernama Rosli Dahlan tetapi beliau mengingkari arahan BPR dengan menyembunyikan maklumat mengenai aset tersebut apabila diminta oleh BPR untuk beliau mendedah H maklumat mengenainya. Sehubungan dengan itu beliau telah ditangkap:

Difahamkan, harta yang dimiliki peguam berkenaan ada kaitan dengan seorang pegawai kanan polis di Bukit Aman yang sedang disiasat BPR atas dakwaan salahguna kuasa dan gagal I mengisytiharkan harta bernilai kira-kira RM27 juta.

[38] Dari pembentukan ayat berupaya menunjukkan aset RM27 juta yang dimiliki oleh Rosli sekarang adalah aset RM27 juta yang telah diperolehi oleh Dato Ramli yang sedang disiasat atas dakwaan gagal mengisytiharkan harta tersebut dan salahguna kuasa:

> Menurut sumber BPR, peguam terbabit telah diberi tempoh selama dua bulan oleh Timbalan Pendakwaraya untuk mengisytiharkan aset beliau namun beliau gagal berbuat demikian sehingga tempoh tersebut telah tamat pada 19 September yang lalu.

[39] Menurut BPR Rosli telah diberi tempoh yang mencukupi oleh Timbalan Pendakwa Raya untuk mengisytiharkan aset yang dimiliki secara salah tetapi masih tidak berbuat demikian sehingga tempoh yang diberi itu tamat.

[40] Dapatan: Berdasarkan keterangan dan autoriti-autoriti mahkamah mendapati dari segi struktur ayat-ayat dalam rencana-rencana berkenaan secara amnya apabila ditafsir mengikut fahaman pembaca biasa yang munasabah (to an ordinary reasonable reader) cenderung ke arah 'to lower the plaintiff in the estimation of right thinking members of society generally, ... an attack upon the moral character of the plaintiff attributing crime, dishonesty, untruthfulness', dengan itu berupaya mencetus bisa sengatan yang memfitnah.

Proses Kedua

[41] Berikutan daripada dapatan seperti di atas mahkamah ini diperlukan untuk menentukan dari segi fakta pula sama ada pengataan-pengataan dalam rencana-rencana berkenaan mengandungi imputasi memfitnah mengikut tafsiran pembaca yang munasabah bergantung kepada hal keadaan yang wujud mengikut fakta khusus dalam kes ini. Mahkamah juga perlu menentukan jika bisa sengatan rencana-rencana tersebut telah sampai kepada pembaca biasa (ordinary reader) tersebut.

[42] Keterangan SP3, SP4 dan SP8 adalah berkaitan dalam perkara ini. Mengikut Datuk Haji Hassanuddin bin Ali iaitu SP3 yang tinggal setempat dengan plaintif di Taman Tun Dr. Ismail:

> I believe the NST news report would not have been written in that way if it was not true. So, I was personally very disappointed – how can a man whom I have known to be a good person making generous donations and a good jemaah of the Masjid Al-Ghufran

commit such an act of hiding ill gotten assets in his account. In some of the reports, Rosli was referred to as a Singaporean. So, I thought that ACA had found the RM27 million in his account in Singapore. ...

I also started to believe that everything that Dato Ramli had told me during our jogging sessions that he was the subject of a smear campaign was to cover up for deceitfulness in hiding the money in Rosli's name in Singapore. And I thought that the ACA had finally discovered what Rosli and Dato Ramli did to hide the ill gotten money. That was why the NST news report mentioned that the lawyer failed to declare his assets after the 2 months deadline that was given to him and that this was a very rare charge. That was my impression of Rosli – utter disappointment! ...

My conversation with the Committee and the Jemaah Masjid Al-Ghufran, most had the same impression as what I have expressed above i.e. that the news report must have been true coming from a main stream newspaper which quoted ACA's sources.

[43] SP8 Rosdi bin Saad juga seorang pesara di Taman Tun Dr Ismail. Mengikut SP8:

... despite having known Rosli for that long, I believed the news reports by NST because it quoted ACA sources that the RM27 million was in Rosli's name. So, I thought that Rosli was in trouble if they had found that RM27 million in his name. NST is a main national newspaper and they would not be reckless as to report something that is not true. So, all these made me believe they had evidence against Rosli and my confidence about Rosli was shaken. I began to doubt Rosli's sincerity and action all these while.

[44] SP4 iaitu Amir Hussin bin Awang adalah seorang Jurutera Aerospace lulusan dari Amerika yang menurut beliau banyak berurusan serta mengenali ramai pegawai-pegawai tertinggi Angkatan Tentera dan Polis DiRaja Malaysia. Beliau tinggal di Tropikana Indah Petaling Jaya dan mulai mengenali plaintif sekitar tahun 2006 apabila sering bertembung di masjid terutama pada bulan puasa dan majlis korban. Plaintif telah berpindah ke situ pada tahun 2005. Walaupun tidak tinggal di jalan yang sama beliau sering diundang apabila terdapat majlis keagamaan di rumah plaintif terutama sekali bila ada alim ulama luar negara melawat rumahnya. Pada pandangan SP4 plaintif seperti peguam beretika dengan nilai-nilai agama dan kekeluargaan yang tinggi.

[45] Mengikut SP4 sekitar tahun 2007 tersebar cerita tentang pegawai polis dengan aset RM27 juta. Beliau mengenali Dato Ramli yang beberapa kali beliau bertemu di rumah plaintif semasa plaintif mengadakan majlis-majlis di rumahnya. Mengikut SP4 apabila membaca berita NST pada 12 Oktober 2007 beliau terkejut kerana mengesyaki peguam yang dimaksudkan ialah Rosli. Ini adalah kerana beliau memang mengetahui Rosli berkawan baik dengan Dato Ramli.

[46] Mengikut SP4 pada 13 Oktober 2007 apabila membaca tajuk berita dan melihat nama dan gambar Rosli, tanggapan beliau ialah Rosli adalah peguam orang asing yang ditangkap semalam dan dituduh di mahkamah kerana menyembunyikan aset Dato Ramli. SP4 beranggap begitu kerana laporan NST pada 12 Oktober 2007 menyebut perkataan "held under the lawyer's name". Mengikut SP4 lagi beliau berpandangan demikian kerana laporan NST menyebut bahawa Rosli telah ditangkap oleh SPRM dan kemudian itu dituduh kerana menyembunyikan maklumat aset. Daripada ini SP4 mengandaikan bahawa plaintif menyembunyikan maklumat tersebut merupakan aset Dato Ramli.

[47] Mengikut SP4 sebagai orang awam beliau tidak fikir SPRM akan mendakwa seseorang sekiranya tidak bersalah dan akhbar arus perdana seperti NST tidak akan menceritakan sedemikian jika ia tidak benar. Tambahan terdapat pula perkataan 'rare case' dalam rencana tersebut yang menguatkan lagi kefahaman beliau pada berita itu. Mengikut SP4 memandangkan berita tersebut diterbitkan semasa Hari Raya Aidilfitri tahun 2007 maka berita sensasi itu telah menjadi bualan ramai dalam tempoh perayaan tersebut. SP4 merasakan plaintif tidak seperti orang alim yang beliau sering sangkakan tetapi mempunyai watak yang berbeza iaitu seorang hipokrit. SP4 menjadi sangsi dengan kejujuran plaintif dan tidak mahu mengambil risiko untuk menggunakan perkhidmatan plaintif sebagai seorang peguam.

[48] Dari keterangan di atas adalah jelas kepada mahkamah bahawa rencana-rencana tersebut telah sampai kepada pembaca-pembaca munasabah termasuk SP3, SP4 dan SP8. Mereka memahami rencana-rencana tersebut sebagai mengandungi imputasi yang berupaya memfitnah terhadap reputasi plaintif. Berpandukan keterangan yang dikemukakan mahkamah berpuas hati bahawa plaintif telah membuktikan bahawa rencana-rencana NST dan BPR

mengandungi bisa sengatan fitnah sepertimana yang dikatakan di perenggan 14 nyataan tuntutannya bahawa dalam fahaman biasa dan lazim orang-orang yang munasabah, kata-kata dalam rencana-rencana NST dan BPR kedua-duanya secara bersekali bermaksud dan/atau secara innuendo difahami untuk bermaksud seperti yang disenaraikan di atas tadi di perkara-perkara (a) hingga ke (l).

Isu Kedua: Sama Ada Rencana-rencana Tersebut Merujuk Kepada Plaintif?

[49] Dalam *David Syme v. Canavan* (1918) 25 CLR 234 di 238 Hakim Isaacs menyatakan:

> The test of whether words that do not specifically name the claimant refer to him or not is this: Are they such as reasonably in the circumstances would lead persons acquainted with the claimant to believe that he was the person referred to?

[50] Walaupun rencana NST P22 tidak menamakan plaintif ianya mengandungi maklumat-maklumat diri plaintif yang mencukupi dan semuanya 'fell into place' sebaik saja beliau dituduh di mahkamah pada keesokan harinya dan tersiarnya P24. Apabila nama plaintif dinyatakan dengan gambarnya sekali di P24 tiada keraguan lagi mengenai identiti plaintif sebagai orang yang ditujukan berbagai imputasi memfitnah yang terkandung di dalam rencana NST, jauh melebihi apa yang plaintif sendiri sebenarnya alami dan perlu alami apabila beliau dituduh di mahkamah pada 13 Oktober 2007.

[51] Apabila plaintif dituduh di Mahkamah Jalan Duta atas tuduhan tidak mengisytiharkan harta sepertimana yang telah dinyatakan sehari sebelumnya dalam rencana NST dengan menyatakan butir-butir yang begitu tepat mengenai plaintif ianya terus mengaitkan plaintif dengan imputasi-imputasi fitnah yang terkandung dalam rencana NST yang sepatutnya tidak berbangkit pada hari plaintif dituduh di mahkamah pada 13 Oktober 2007. Rencana NST menjadikan keadaan plaintif bertambah teruk di mata awam dari seadanya memandangkan plaintif bukan sahaja ditangkap dan menghadapi pertuduhan terhadapnya iaitu tidak mengisytiharkan harta pada hari itu tetapi dilipat gandakan dengan adanya bisa sengatan fitnah yang telah menyusul sebelumnya melalui rencana NST.

[52] Daripada keterangan dan fakta kes mahkamah mendapati bagi mereka yang telah mengenali plaintif (di antaranya PW3, PW4 dan PW8) adalah jelas dan tiada keraguan bahawa rencana NST merujuk kepada plaintif dan disahkan keesokannya oleh P24. Apabila beliau dituduh di mahkamah pada keesokan harinya P24 mengesahkan apa yang telah dinyatakan sebelum itu dalam rencana NST. Adalah jelas kepada mahkamah mengikut hal keadaan fakta dalam kes ini plaintif telah membuktikan bahawa mereka yang mengenali beliau telah dapat secara munasabahnya mengaitkan plaintif dengan rencana NST yang mempunyai butir secukupnya untuk identiti beliau dikenali dan disahkan oleh P24. Adalah jelas P22 dan P24 merupakan satu siri yang berkait antara satu dengan yang lagi satu.

[53] Keadaannya adalah sama dan sepertimana dicatatkan oleh Mahkamah Rayuan dalam *Hayward v. Thompson & Ors* [1982] 1 QBD 47 di ms. 60:

> ... One thing is of the essence in the law of libel. It is that the words should be defamatory and untrue and should be published 'of and concerning the plaintiff'. That is, the plaintiff should be aimed at or intended by the defendant. If the defendant intended to refer to the plaintiff, he cannot escape liability simply by not giving his name. He may use asterisks or blanks. He may use initials or words with a hidden meaning. He may use any other device. But still, if he intended to refer to the plaintiff, he is liable. He is to be given credit for hitting the person whom he intended to hit. The law goes further. Even if he did not aim at the plaintiff or intend to refer to him, nevertheless if he names the plaintiff in such a way that other persons will read it as intended to refer to the plaintiff, then the defendant is liable.

[54] Berkaitan hal ini peguam plaintif menarik perhatian mahkamah kepada pandangan *Carter-Ruck on Libel & Privacy* (edisi 6) (Lexis Nexis) di para. 6.7 ms. 118-119 yang mencatat seperti berikut:

> As a general rule, a statement is to be considered at the time at which it is made and it is not permissible to bring in subsequent publications to make words apparently innocent defamatory. Exceptionally, however, a subsequent publication may be introduced in evidence to establish identification. Thus, in *Hayward v. Thompson* it was held in a case where the words were defamatory on their face and the subsequent publication identifying the plaintiff was published by the defendant that reference could be made to a subsequent publication in order to establish identification.

[55] Dapatan: Penerbitan P24 juga adalah oleh NST pada keesokan harinya telah mengesahkan identiti plaintif di P22. Dalam P21 nama plaintif disebut dengan jelasnya.

Isu Ketiga: Sama Ada Rencana-rencana Oleh NST Dan BPR Telah Diterbitkan?

[56] Gatley dalam bukunya edisi ke-9 di ms. 134 mengatakan:

> The fundamental principle is the matter must be communicated to a third party in such manner as to be capable of conveying the defamatory imputation about the plaintiff.

[57] Daripada keterangan mahkamah tiada keraguan malahan tiada pertikaian mahupun penafian oleh NST dan BPR bahawa rencana-rencana tersebut telah diterbitkan. Malahan pihak BPR mengakui bahawa defendan keenam dan ketujuh bertanggungjawab menulis dan memuatnaik rencana BPR ke laman web empat dan lima.

[58] Dapatan: Adalah terbukti dan tiada keraguan rencana-rencana tersebut telah diterbitkan dan disampaikan kepada pihak ketiga.

Isu Keempat: Sama Ada Rencana Berkenaan Yang Tersiar Di Laman Sesawang BPR Tersebar Secara Meluas?

[59] Dalam hal ini tidak boleh dinafikan bahawa rencana yang dimuatkan ke laman web yang tidak bersempadan tersebut telah tersebar secara meluas. Malahan kandungannya mengesahkan segala imputasi terhadap plaintif memandangkan BPR merupakan agensi kerajaan yang mempunyai kredibiliti, dipercayai dan disegani.

Beban Membukti Defendan-defendan Bermula Di Sini

[60] Sehingga setakat ini mahkamah mendapati plaintif telah membuktikan kesnya terhadap defendan-defendan. Mahkamah berpuashati bahawa rencana-rencana NST dan BPR apabila dibaca akan difahami oleh orang-orang munasabah sebagai mencetus bisa sengatan yang memfitnah, rencana tersebut ditujukan terhadap plaintif dan telah diterbitkan oleh defendan-defendan serta telah disampaikan kepada pihak ketiga. Maka di peringkat ini beban membukti defendan-defendan bermula untuk membuktikan pembelaan-pembelaan mereka.

Isu Kelima: Sama Ada NST Dan BPR Mempunyai Justifikasi Untuk Menerbitkan Rencana-rencana Tersebut?

Justifikasi

[61] Dalam *Sutherland v. Stopes* [1925] AC 47 di ms. 62 ke 63 Lord Findlay dalam penghakimannya mengatakan:

> A plea of justification means that the libel is true not only in its allegations of fact, but also in any comments made … The defendant has to prove not only the facts are truly stated but also that any comments upon them are correct.

[62] Dalam *Yorkshire Provident Life Assurance Company v. Gilvert & Rivington* [1895] 2 QB 148 keputusan Mahkamah Rayuan mengatakan:

> In an action for libel, if the defendant puts in a plea of justification and delivers particulars in support of his plea, the issues to be tried under that plea are limited to the matters referred to in the particulars.

[63] Butir-butir pembelaan justifikasi NST sepertimana diplid di para. 12 nyataan pembelaan NST adalah seperti berikut:

(i) Pada masa penerbitan rencana NST terdapat siasatan terhadap seorang pegawai polis atas beberapa kesalahan di bawah Akta Pencegahan Rasuah, 1997;

(ii) Ia merupakan fakta yang benar pada masa penerbitan rencana NST tersebut, seorang peguam sememangnya disiasat oleh Badan Pencegah Rasuah atas dakwaan bahawa beliau gagal mengisytiharkan jumlah asetnya dalam jangka masa yang ditetapkan iaitu pada 19 September 2007;

(iii) Ia merupakan fakta-fakta yang benar bahawa peguam tersebut telah ditahan oleh pegawai-pegawai BPR di pejabatnya di Jalan Tun Abdul Razak, Kuala Lumpur;

(iv) Ia merupakan fakta-fakta yang benar bahawa ia merupakan suatu kesalahan di bawah Akta Pencegahan Rasuah 1997 sekiranya seseorang gagal mengisytiharkan aset-aset untuk tujuan penyiasatan jika BPR mempunyai alasan untuk mempercayai bahawa aset-aset tersebut diperolehi secara haram;

(v) Ia merupakan fakta-fakta yang benar bahawa peguam tersebut dijangka dibawa ke Mahkamah Sesyen untuk pertuduhan;

(vi) Ia merupakan fakta-fakta yang benar bahawa sesiapa yang didapati bersalah kerana gagal mengisytiharkan aset akan dipenjarakan minima selama 14 hari dan maksima 20 tahun dan denda sehingga RM100,000;

(vii) Ia adalah fakta-fakta benar bahawa peguam tersebut ditahan di penjara BPR di Putrajaya;

(viii) Ia merupakan fakta-fakta benar bahawa BPR telah merekodkan pernyataan daripada pegawai polis dan peguam tersebut dan telah mengambil dokumen-dokumen daripada pejabatnya; dan

(ix) Penerbitan rencana NST tersebut bukanlah untuk menjatuhkan air muka sesiapa atau mengaut keuntungan yang tidak wajar sama ada dari segi kewangan mahupun selain dari itu.

[64] Mengikut pihak NST mereka berhak kepada pembelaan justifikasi memandangkan apa yang dilaporkan adalah berkenaan fakta-fakta yang semuanya benar belaka. NST mengatakan rencana mereka melaporkan perkara yang benar seperti yang disenaraikan di atas itu.

[65] Setelah membandingkan rencana NST dengan butir-butir pembelaan mereka seperti yang diplid di para. 12 nyataan pembelaan mereka mahkamah mendapati NST gagal untuk mengemukakan bukti untuk menjustifikasikan:

Bahawa bisa sengatan (iaitu perkara-perkara yang diberi penekanan dan dihitamkan selepas ini) adalah benar bahawa BPR telah menangkap Rosli Dahalan atas tuduhan tidak mendedahkan maklumat mengenai aset sebanyak RM27 juta yang sedang disembunyikan dalam milikannya bagi pihak Dato Ramli yang sedang disiasat oleh BPR atas dakwaan salahguna kuasa dan gagal mengisytiharkan harta bernilai RM27 juta. Oleh sebab aset tersebut di simpan dan berada dalam miliknya secara haram/rasuah maka Rosli tidak dapat mengisytiharkan asetnya seperti yang dikehendaki oleh BPR. Walaupun perkara-perkara yang dihitamkan adalah sebahagian sahaja daripada rencana NST, mahkamah mendapati ianya adalah memadai untuk memfitnah plaintif dan mencemarkan reputasinya di kalangan pembaca-pembaca yang munasabah.

[66] BPR memplid di para. 6 nyataan pembelaannya bahawa kandungan rencananya apabila dibaca secara keseluruhannya adalah benar dari segi substans dan fakta kerana:

(i) Plaintif seorang peguam berumur 46 tahun telah ditangkap oleh pihak defendan kelima;

(ii) Plaintif gagal mengisytiharkan asetnya seperti diarah oleh Timbalan Pendakwa Raya;

(iii) Plaintif disyaki memiliki harta yang ada kaitan dengan seorang pegawai polis kanan;

(iv) Pegawai polis kanan berkenaan sedang disiasat oleh pihak defendan kelima atas dakwaan salahguna kuasa dan gagal mengisytiharkan harta bernilai kira-kira RM27 juta; dan

(v) Plaintif telah dihadapkan di mahkamah atas tuduhan.

[67] Setelah membandingkan rencana BPR dengan butir-butir pembelaan mereka seperti yang diplid di para. 6 nyataan pembelaannya mahkamah mendapati BPR telah gagal membuktikan kebenaran bisa sengatan (perkara-perkara yang diberi penekanan dan dihitamkan di bawah adalah relevan) bahawa:

BPR telah menangkap plaintif atas tuduhan tidak mendedahkan maklumat mengenai **harta sebanyak RM27 juta yang sedang disembunyikan bagi pihak seorang pegawai kanan polis di Bukit Aman** yang sedang disiasat oleh BPR atas dakwaan salahguna kuasa dan gagal mengisytiharkan harta bernilai RM27 juta. Oleh sebab **harta tersebut disimpan secara haram/rasuah oleh plaintif** maka beliau tidak dapat mengisytiharkan hartanya seperti yang dikehendaki oleh undang-undang walaupun tempoh selama dua bulan telah diberi kepadanya untuk berbuat demikian.

[68] Mahkamah mendapati BPR gagal menunjukkan kepada mahkamah bahawa penerbitannya dilakukan dalam keadaan yang berjustifikasi sepertimana disebut oleh Bayley J dalam *McPherson v. Daniels* [1829] 10 B & C 263 di ms. 271 bahawa:

> A man cannot by law justify the repetition of slander by merely naming the person who first uttered it; he must also show that he repeated it on a justifiable occasion, and believed it to be true.

[69] Dapatan: Kegagalan defendan-defendan membuktikan kebenaran bisa sengatan (seperti ditunjukkan di atas) terhadap plaintif, secara matannya telah mencederakan reputasi plaintif.

Isu Keenam: Sama Ada NST Boleh Bergantung Atas Pembelaan Perlindungan Bersyarat Dan/Atau Komen Berpatutan?

Perlindungan Bersyarat

[70] Mengikut Lord Atkinson dalam *Adam v. Ward* [1917] AC 309 di ms. 334:

> A privileged occasion is, in reference to qualified privilege, an occasion where the person who makes the communication has an interest or a duty, legal, social or moral, to make it to the person to whom it is made, and the person to whom it is so made has a corresponding interest or duty to receive it. This reciprocity is essential.

[71] Berkenaan perkara ini peguam NST dalam hujahnya membangkitkan untuk tatapan mahkamah kes House of Lords dalam *Jameel and Another v. Wall Street Journal Europe SPRL (No 2)* [2006] 4 All ER 1279 di 1315 di mana Lord Scott dalam keputusannya mengatakan:

> [129] ... To insist on reciprocity of duty and interest between the publisher of a newspaper and the reader of the newspaper ... either makes the requirement of reciprocity meaningless or deprives any defamatory statement in the paper, no matter how important as a matter of public interest the content of the statement may be, of the possibility of the protection of qualified privilege. It was this undesirable rigidity of the law of qualified privilege that, to my mind, the seminal judgment of Lord Nichols of Birkenhead in *Reynolds* [1999] 4 All ER 609, [2001] 2 AC 127 was designed to meet.

[72] Dalam kes yang sama diputuskan di:

> held (2) ... If the publication was in the public interest, the duty and interest was taken to exist ...

[73] Dalam kes yang sedang dibicarakan mahkamah telah berbalik kepada perkara asas yang perlu dititikberatkan iaitu untuk NST mendapatkan perlindungan bersyarat keterangan yang dikemukakan perlu menunjukkan bahawa rencananya mempunyai maklumat berkepentingan awam; dan perlu disampaikan kepada orang ramai

yang akan mendapat manfaat darinya. Dalam keadaan ini barulah boleh dikatakan NST memikul tanggungjawab untuk menyebarkan maklumat dalam rencananya itu.

[74] Dalam perkara ini sekali lagi peguam NST merujuk kepada perenggan [131] keputusan kes *Jameel* (*supra*) dan mengingatkan mahkamah ini bahawa:

> The Court should be slow to conclude that a publication was not in the public interest and therefore, the public had no right to know … Any lingering doubts should be resolved in favour of publication.

[75] Mahkamah telah mengimbas kembali keputusan dalam *Ayob Saud* (*supra*) yang mengatakan:

> … **where a defence of qualified privilege is set up, as in the present case, the burden lies on the defendant** to prove that he made the statement honestly, and without any indirect or proper motive. Then, **if he succeeds in establishing qualified privilege, the burden is shifted to the plaintiff** in this case to show actual or express malice which upon proof thereof, communication made under qualified privilege could no longer be regarded as privileged. (penekanan ditambah).

[76] Jadi, jika NST dapat membuktikan ia bertanggungjawab untuk menerbitkan rencana tersebut dan penerbitannya tidak berselindung di sebalik niat jahat sebenar dan nyata (actual or express malice) NST berhak mendapat perlindungan di bawah pembelaan ini.

[77] Dalam menilai hal ini mengikut konteks fakta yang sedang dibicarakan jika plaintif telah bersekongkol dengan pegawai kanan polis tersebut menyembunyikan aset haram dalam simpanannya iaitu aset yang diambil dari kalangan orang awam dalam kejadian penyalahgunaan kuasa oleh kakitangan awam berpangkat tinggi – sudah tentulah maklumat itu berkepentingan awam yang semestinya dihebahkan kepada orang ramai demi kepentingan umum dan kebaikan bersama. Jika ini keadaannya bolehlah dikatakan NST mempunyai tanggungjawab untuk menyampai kepada orang awam berita tersebut.

[78] Walau bagaimanapun dalam kes ini NST telah gagal untuk mengemukakan keterangan bahawa plaintif sedang menyembunyikan RM27 juta yang pada ketika itu berada dalam milikannya secara haram bagi pihak seorang pegawai kanan polis yang sedang disiasat oleh BPR.

[79] Untuk mempertahankan kesnya peguam NST merujuk kepada mahkamah kes *Hoe Thean Sun & Anor v. Lim Tee Keng* [1999] 1 CLJ 187 di ms. 191 yang mengatakan seperti berikut:

> When words are published which are both false and defamatory, the law presumes malice on the part of the person who publishes them. However, when publication takes place under circumstances which create qualified privilege the presumption of malice is rebutted by the privilege and the plaintiff has to prove express or actual malice on the part of the person responsible for the publication to defeat the privilege.

[80] Selaras dengan tujuan tersebut *Gatley* dalam bukunya (*supra* di edisi 8 ms. 186) mencatatkan seperti berikut:

> Statements published on an occasion of qualified privilege 'are protected for the common convenience and welfare of society'. It was in the public interest that the rules of our law relating to privileged occasions and privileged communications were introduced, because it is in the public interest that persons should be allowed to speak freely on occasions when it is their duty to speak, and to tell all they know or believe, or on occasions when it is necessary to speak in the protection of some (self or) common interest.

[81] Dalam *Hoe Thean Sun & Anor v. Lim Tee Keng* (*supra*) di ms. 187 dikatakan:

> The onus lies on the plaintiff to prove malice and not the defendant to prove his *bona fides* or absence of malice. When the occasion is privileged the *bona fides* of the defendant is always presumed.

[82] Dalam kes yang sedang dipertimbangkan ini didapati apa yang dibuktikan oleh plaintif adalah NST melakukan apa yang dilakukannya didorongi secara dominannya demi kepentingan perdagangannya. NST selaku akhbar yang terkemuka mahu dikenali sebagai akhbar yang mendahului dalam urusan penyebaran berita-berita. Dengan itu walaupun nama plaintif tidak dinyatakan dalam rencananya, butir-butir maklumat lain mengenai plaintif dinyatakan dengan begitu tepatnya supaya apabila plaintif dituduh di mahkamah pada esoknya seperti yang telah dimaklumkan melalui rencananya orang awam yang juga pelanggan-pelanggannya termasuk yang mengenali atau ada sebarang kaitan dengan plaintif akan tahu bahawa berita siaran NST adalah tepat bahawa orang yang dimaksudkan oleh NST adalah plaintif sepertimana yang telah disiarkan maklumat mengenainya terlebih dahulu sebelum itu.

[83] Berita NST direncananya ditulis sedemikian cara bertujuan supaya NST bukan saja dapat menarik perhatian umum dengan beritanya yang sensasi tetapi juga dapat mengekalkan kepercayaan umum bahawa NST juga pantas dan terkini. Mahkamah mendapati motif ini begitu dominan hingga melampaui tujuan awal untuk melaksanakan tanggungjawab terhadap kepentingan orang awam yang seharusnya mendapat manfaat daripadanya.

[84] Walaupun plaintif gagal untuk membuktikan bahawa NST didorongi oleh niat jahat nyata atau sebenar (express or actual malice) untuk mencederakannya, apa yang jelas berlaku adalah disebabkan tindakan NST menyebabkan pembaca-pembaca NST telah disalahmaklum (misinformed) secara seriusnya melalui rencananya yang bersengat bahawa plaintif walaupun seorang peguam merupakan seorang yang tidak beretika telah melakukan kesalahan dengan menyimpan secara haram/rasuah aset RM27 juta hasil dari salahlaku seorang pegawai kanan polis. Seorang pembaca biasa (ordinary reader) yang munasabah akan termaklum secara salah bahawa plaintif dengan menyimpan aset tersebut secara haram/rasuah menghalang usaha agensi kerajaan yang sedang menyiasat kes salahlaku berkaitan aset RM27 juta tersebut.

[85] Mahkamah telah merujuk kepada Prinsip Reynolds yang mempeloporkan kewartawanan berhemah dan bertanggungjawab. Dalam *Reynolds v. Times Newspapers Ltd (HL(E))* [2001] 2 AC 127 di ms. 195 Lord Nicholls of Birkenhead berkata:

> The requirement that both the maker of the statement and the recipient must have an interest or duty draws attention to the need to have regard to the position of both parties when deciding whether an occasion is privileged. But this should not be allowed to obscure the rationale of the underlying public interest on which privilege is founded. The essence of this defence lies in the law's recognition of the need, in the public interest, for a particular recipient to receive frank and uninhibited communication of particular information from a particular source. That is the end the law is concerned to attain. The protection afforded to the maker of, the statement is the means by which the law seeks to achieve that end. Thus the court has to assess whether, in the public interest, the publication should be protected in the absence of malice.

A In determining whether an occasion is regarded as privileged the court has to regard to all the circumstances: see, for example, the explicit statement of Lord Buckmaster LC in *London Association for Protection of Trade v. Greenlands Ltd* [1916] 2 AC 15, 23 ('every circumstance associated with the origin and publication of the defamatory matter'). And circumstances must be viewed with today's eyes. The circumstances in which the public interest requires a communication to be protected in the absence of malice depend upon current social conditions. The requirements at the close of the twentieth century may not be the same as those of earlier centuries or earlier decades of this century.

…

Through the cases runs the strain that, when determining whether the public at large had a right to know the particular information, the court has regard to all the circumstances. The court is concerned to assess whether the information was of sufficient value to the public that, in the public interest, it should be protected by privilege in the absence of malice.

[86] Lord Bingham of Cornhill CJ di ms. 167A-C dalam memberi keputusan Mahkamah Rayuan dalam kes *Reynold* (*supra*) berkata bahawa tiga ujian perlu dipenuhi iaitu: "the duty test, the interest test and the circumstantial test". Berkenaan dengan hal keadaan atau 'circumstances' di ms. 205 Lord Nicholls menjelaskan:

Depending on the circumstances, the matters to be taken into account include the following. The comments are illustrative only. 1. The more serious the charge, the more the public is misinformed and the individual harm, if the allegation is not true. 2. The nature of the information, and the extent to which the subject matter is a matter of public concern. 3. The source of the information. Some informants have no direct knowledge of the events. Some have their own axes to grind, or are being paid for their stories. 4. The steps taken to verify the information. 5. The status of the information. The allegation may have already been the subject of an investigation which commands respect. 6. The urgency of the matter. News is often a perishable commodity. 7. Whether comment was sought from the plaintiff. He may have information others do not possess or have not disclosed. An approach to the plaintiff will not always be necessary. 8. Whether the article contained the gist of the plaintiff's side of the story. 9. The tone of the article. A newspaper can raise queries or call for an investigation. It need not adopt allegations as statements of fact. 10. The circumstances of the publication, including the timing.

…

[87] Dikatakan lagi:

> The list is not exhaustive. The weight to be given to these and to any other relevant factors will vary from case to case. Any disputes of primary fact will be a matter for the jury, if there is one. The decision on whether, having regard to the admitted or proved facts, the publication was subject to qualified privilege is a matter for the judge. This is the established practice and seems sound. A balancing operation is better carried out by a judge in a reasoned judgment than a jury. Over time, a valuable *corpus* of case law will be built up.

[88] Berdasarkan rumusan oleh Lord Nicholls beliau dalam mencapai keputusan dalam kes *Reynold* (*supra*) mencatatkan di ms. 206 seperti berikut:

> Was the information in the 'Sunday Times' article information the public was entitled to know? The subject was undoubtedly of public concern in this country. However, these serious allegations by the newspaper, presented as statements of fact but shorn of all mention of Mr Reynold's considered explanation, were not information the public had a right to know. I agree with the Court of Appeal this was not a publication which the public had a right to know. I agree with the Court of Appeal this was not a publication which should in the public interest be protected by privilege in the absence of proof of malice. The further facts the defendants wish to assert and prove at the retrial would make no difference, either on this point or overall. I would dismiss this appeal.

[89] Dengan berlatarbelakangkan pertimbangan yang dipelopori dalam kes *Reynolds* (*supra*), berdasarkan keterangan, fakta dan hal keadaan dalam kes ini mahkamah berpandangan bahawa apabila NST menerbitkan rencana yang menyebabkan orang awam di 'misinformed' dan dengan itu dikelirukan, menunjukkan bahawa penyebaran berita tersebut telah dilakukan secara 'reckless' dan tidak bertanggungjawab yang boleh diistilahkan sebagai 'presumed malice'.

[90] Di samping itu terdapat di bawah Akta Pencegahan Rasuah 1997 s. 21(4) yang berbunyi seperti berikut:

> Sesuatu aduan yang dibuat di bawah subseksyen (1) hendaklah dirahsiakan dan tidak boleh didedahkan oleh mana-mana orang kepada mana-mana orang selain pegawai-pegawai Badan dan Pendakwa Raya sehingga orang tertuduh dipertuduh di mahkamah

A atas sesuatu kesalahan di bawah Akta ini atau mana-mana undang-undang bertulis lain berbangkit daripada aduan itu.

[91] Mengikut s. 58 Akta yang sama setiap orang yang melakukan kesalahan di bawah Akta di mana tidak menyediakan hukuman secara khusus boleh dikenakan denda tidak melebihi RM10,000 B atau dipenjarakan pada tempoh yang tidak melebihi dua tahun atau kedua-duanya sekali.

[92] Adalah jelas s. 21(4) Akta Pencegahan Rasuah tidak memberi sebarang pengecualian kepada pihak akhbar atau sesiapa yang lain C kecuali pada pihak yang disebut dalam seksyen itu sendiri. Apa yang terjadi dalam kes ini adalah NST telah memperolehi maklumat dari BPR dalam keadaan yang tidak dibenarkan oleh Akta Pencegah Rasuah itu sendiri dan telah menerbitnya kepada umum dalam keadaan yang dilarang oleh undang-undang. D

[93] Semua ini adalah jauh dari matlamat memberi kebebasan kewartawanan, dan jika berleluasa akan mengancam kedamaian dan ketenteraman awam itu sendiri. Dalam kes *Reynolds* sepertimana dikatakan oleh Lord Horbhouse di ms. 238, "No public interest is E served by publishing or communicating disinformation. The working of a democratic society depends on the members of that society, being informed not misinformed".

[94] Sehubungan dengan fakta dan hal keadaan dalam kes ini F didapati NST tidak mengamalkan kewartawanan berhemah dalam penyiaran rencananya iaitu maklumat yang tidak memanfaatkan orang-orang awam (the publication of which is not for public benefit). Dengan itu mahkamah ini berpandangan kebebasan komunikasi yang pada awalnya dikatakan dibuat di bawah G perlindungan tidak lagi wajar untuk terus mendapat perlindungan tersebut.

[95] Mengikut s. 12(3) Akta Fitnah 1957:

> Nothing in this section shall be construed as protecting the H publication ... **of any matter the publication of which is prohibited by law**, or of any matter which is not of public concern **and the publication of which is not for the public benefit**. (penekanan ditambah)

I

[96] Setelah mempertimbangkan semua hal keadaan dalam kes ini mahkamah berpendapat bahawa penerbitan NST dalam kes ini bukanlah suatu penerbitan bagi tujuan kepentingan awam yang patut diberi perlindungan walaupun dalam keadaan di mana tidak terbukti niat jahat nyata atau sebenar (express or actual malice) di pihak NST. Sehubungan dengan alasan-alasan yang disebut di atas mahkamah mendapati NST gagal untuk mendapat perlindungan di bawah pembelaan perlindungan bersyarat.

Komen Berpatutan

[97] Mengikut *Gatley* di ms. 693 di bawah pembelaan ini:

> the defendant must prove that the facts on which the comment is founded are true and that the comment on this facts is 'fair' ...
>
> ...
>
> On the other hand fair comment is not a defence to defamatory statements of fact ...

[98] Melihat kepada rencana NST yang diterbitkan kepada tatapan umum merupakan tidak lain dari fakta-fakta yang terkandung di antaranya perkara-perkara yang didapati tidak benar dan misleading kepada pembaca-pembaca. Daripada keterangan SD2 adalah jelas bahawa apa yang dilaporkan oleh NST adalah dari maklumat yang SD2 memperolehi dari sumber BPR. Rencana tersebut tidak mengandungi pendapat ataupun komen SD2 ke atas fakta-fakta yang diterbitkan sedemikian rupa sehingga telah memberi gambaran lain dari fakta sebenarnya.

[99] Mahkamah mendapati atas imbangan kebarangkalian NST gagal di bawah pembelaan ini.

Ganti Rugi

[100] Berdasarkan fakta dan hal keadaan kes mahkamah mendapati selain daripada untuk menyelamatkan maruah keluarga apa yang diutamakan oleh plaintif adalah mempertahankan integriti serta reputasi beliau sebagai seorang peguam yang beretika dan juga sebagai ahli masyarakat yang bermaruah, bertanggungjawab dan berguna. Dengan merujuk juga kepada trend award masa kini berkaitan award dalam kes-kes fitnah di Malaysia mahkamah menetapkan award sebanyak RM150,000 masing-masing dari NST dan BPR sebagai jumlah yang dianggarkan wajar dan saksama untuk dibayar kepada plaintif sebagai ganti rugi am.

A

Keputusan

[101] Berdasarkan rumusan imbangan kebarangkalian mahkamah mendapati plaintif telah berjaya membuktikan tuntutannya. Sehubungan dengan itu mahkamah membenarkan tuntutan plaintif terhadap defendan-defendan. Mahkamah menetapkan award sebanyak RM150,000 masing-masing dari NST dan BPR. Faedah adalah 5% atas jumlah penghakiman dari tarikh penghakiman hingga tarikh penghakiman dilaksanakan. Kos sebanyak RM5,000 masing-masing kepada plaintif.

B

C

D

E

F

G

H

I